

Det undrer mig, at lige præcis hr. Martin Henriksen kritiserer os for at lytte til borgerne og indsætte sådan en revisionsklausul.

På samme måde gælder det grænsen på de 1.000, som vi hæver til 2.000. Det er jo også udtryk for, at vi under processen har lyttet til borgerne. Altså, hvis ikke vi har de her processer, hvor vi skal lytte til borgerne og sige, at når så mange er bekymrede over, at 1.000 er så lavt et antal, som de finder det er, så vil vi da gerne i lyset af det hæve det til 2.000.

Der er jo ikke nogen regler eller regnestykker, man kan følge, hvorefter man så kan lande på et præcist antal, der så er *det* rigtige antal. Vi valgte i første omgang at følge Navnelovudvalgets indstilling om 1.000, men i lyset af de mange, som er bekymrede for, om grænsen er for lavt sat, har vi jo altså valgt at imødekomme den bekymring ved at hæve grænsen til 2.000. Også det synes jeg Dansk Folkeparti skulle være glade for og ikke kritisere regeringen for.

Kl. 10.20

Til fru Charlotte Fischer vil jeg sige, at det jo er en diskussion, man kan tage, om det er rigtigt, at grænsen skal være 1.000 eller 2.000. Det er som sagt udtryk for, at vi i regeringen gerne har villet lytte til borgernes bekymring, at vi foreslår den hævet til 2.000, men man kan argumentere for begge tal. Vi til gerne være på den sikre side, og derfor har vi valgt at foreslå den sat op til 2.000.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg føler blot trang til at slå fast her, at der måske i virkeligheden er tale om, i vores øjne i hvert fald, en overreaktion, for kendsgerningen er jo, at med 1.000-personers-grænsen er der faktisk tale om, at ud af 160.000 navne i det her land er det 315 navne, der bliver frigivet, og som herefter frit kan tages.

Altså, jeg synes, at på den baggrund er der tale om en overreaktion, og jeg tror faktisk, at en stor del af befolkningen slet ikke er klar over, at det drejer sig om så få navne, og når det handler om at lytte til borgerne, så har jeg måske nok den opfattelse, at det her ikke er en bred folkelig protest. Det er bestemte grupper i samfundet, der ønsker at ændre det her forslag, der ligger, som er gennemgribende fornuftigt.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jamen i Dansk Folkeparti kritiserer vi ikke regeringen for at lytte, men vi kritiserer regeringen for at lytte for lidt og for sent.

Det med revisionsbestemmelsen er jo altså håbløst, for man kan jo ikke kaste navne op i luften og så efter 2 år kigge på, om der er folk, der har taget navne, som man ikke mener de burde have taget. Man kan ikke gå ind og fratage folk deres i mellemtiden erhvervede navn. Det er jo håbløst.

Jeg synes, det er ærgerligt, at ændringsforslaget ikke har været behandlet i udvalget. Derfor vil jeg foreslå, at sagen bliver taget tilbage til udvalget.

Formanden:

Der er nu af hr. Martin Henriksen stillet forslag om at standse lovforslagets behandling og henvise det til fornyet udvalgsbehandling. Jeg skal åbne for en debat på korte bemærkninger om dette forslag.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg må nok sige, at jeg synes, det er noget utroligt hykleri af ministeren nu at fremstille det, som om Dansk Folkepartis ordfører skulle være utilfreds med, at ministeren lytter til bekymrede borgere.

Sagen er jo den, at ministeren har nægtet at lytte til bekymringer. Udgangspunktet var, at Dansk Folkeparti krævede, at antallet af beskyttede navne blev hævet til 3.000 og ...

Formanden:

Det, forhandlingen drejer sig om, er jo, om forslaget skal sendes tilbage til udvalget, og det er efter reglerne for korte bemærkninger.

Jesper Langballe (DF):

Ja, ja. Godt!

Jeg brugte for lang tid. Hvis jeg lige må slutte det her af, så vil jeg sige, at det er soleklart, at den sag bør gå tilbage til udvalget og behandles. Ministerens bekymringer på borgernes vegne er kommet alt for sent, og det gælder også det sidste ændringsforslag. Det er fuldstændig urimeligt, at sådan en sag skal tromles igennem på trods af et folkeligt oprør.